

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจะต้องรับผิดชอบผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษสำหรับความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินด้วย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง

การที่โจทก์ทั้งหนึ่งร้อยสิบแปดต้องสูญตมก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ซึ่งเป็นก๊าซพิษที่แพร่กระจายมาจากโรงงานของจำเลยที่ ๑ และสูญตมเขม่าผงคาร์บอนแบล็คจากโรงงานของจำเลยที่ ๒ มาเป็นเวลานาน และต้องคอยทำความสะอาดบ้านเรือนและอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้านของโจทก์ทั้งหนึ่งร้อยสิบแปด เนื่องจากมีเขม่าผงคาร์บอนแบล็คที่ฟุ้งกระจายจากโรงงานของจำเลยที่ ๒ มาเกาะนั้น ย่อมทำให้โจทก์ทั้งหนึ่งร้อยสิบแปดต้องทนทุกข์ทรมานจิตใจจากการสูญตมก๊าซพิษและจากการฟุ้งกระจายของเขม่าผงคาร์บอนแบล็ค ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อการใช้คุณภาพชีวิตที่ดีในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมของโจทก์ทั้งหนึ่งร้อยสิบแปด จึงถือได้ว่าโจทก์ทั้งหนึ่งร้อยสิบแปดได้รับความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินด้วย โดยเป็นความเสียหายอีกส่วนหนึ่งแตกต่างหากจากความเสียหายที่คำนวณเป็นเงินได้ เมื่อเป็นความเสียหายอย่างหนึ่ง และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง ไม่ได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าความเสียหายที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจะต้องรับผิดชอบผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษมีเฉพาะความเสียหายที่เป็นตัวเงินเท่านั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษย่อมต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่มิใช่ตัวเงินด้วย โจทก์ทั้งหนึ่งร้อยสิบแปดจึงมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อคุณภาพชีวิตซึ่งเป็นความเสียหายอย่างอื่นที่มิใช่ตัวเงินได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๑๒๐/๒๕๖๖ (ประชุมใหญ่))

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

ศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

มกราคม ๒๕๖๙

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา

แผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลฎีกา